

ת"פ 35168/08/15 - מדינת ישראל נגד פרוספר אלביליה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35168-08-15 מדינת ישראל נ' אלביליה
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פרוספר אלביליה

הנאשמים

הכרעת דין

מבוא

1. הנאשם מואשם בשני אישומים בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב.

על פי המיוחס באישום הראשון, ביום 19.6.15 סמוך לשעה 23:31, ברחוב נקדימון בירושלים התפרץ הנאשם יחד עם ירדנה יפרח (להלן: "ירדנה") לרכב שברולט וגנבו רכוש מהרכב, באופן שבו השניים התקרבו לרכב, ירדנה פתחה את הדלת האחורית של הרכב הביטה פנימה והתרחקה מן המקום, אך שבה אליו כעבור דקה פתחה את דלת הנהג וגנבה 5 צרורות מפתחות, פנקסי רישום ומשקפי שמש. בהמשך בעוד ירדנה נמצאת ברכב, הנאשם התקרב אליה כשהוא שפוף, נגע בה והשניים התרחקו מן המקום כשהרכוש הגנוב בידיה של ירדנה.

על פי המיוחס באישום השני, באותו ערב, כחמש דקות קודם לכן, התפרץ הנאשם יחד עם ירדנה לרכב מסוג מרצדס באופן שבו השניים התקרבו לרכב והתפצלו, הנאשם התרחק מן הרכב וירדנה ניסתה לפתוח את דלת הרכב והתקדמה, אך בהמשך חזרה לכיוון הרכב, פתחה את דלת הרכב שליד הנהגה ונכנסה אל הרכב. לאחר מספר דקות יצאה ירדנה מן הרכב, חברה לנאשם אשר התקרב לרכב, העבירה לו דבר מה והשניים התרחקו מן המקום.

2. בתשובתו לכתב האישום מיום 18.5.16 אישר הנאשם כי היה במקום המתואר בכתב האישום במועד האמור בו יחד עם ירדנה, לאחר שיצאו מביתו של חבר של הנאשם שאצלו התארחו כדי לעשן, אך טען כי ירדנה פרצה לכלי הרכב מיוזמתה וללא תיאום עמו, כי הוא לא ידע על כוונתה וכאשר הבחין במעשיה ניסה להניא אותה מלבצעם.

3. מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה הודעות בעליהם של כלי הרכב, שתי הודעותיו של הנאשם, דוחות פעולה ומזכרים של השוטרים, וכן הוגש תקליטור ועליו חמישה סרטונים שצולמו מתוך סרט מצלמות אבטחה של המתלונן באמצעות השוטר יהונתן שמסיאן אשר העיד בבית המשפט. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו וירדנה, אשר המאשימה הגישה במהלך חקירתה את כתב האישום המתוקן שבו הורשעה, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינה. בנוסף הוגשה בהסכמה מטעם ההגנה הודעתו של גדעון אמיגה, חברו של הנאשם שאצלו התארחו השניים.

הראיות והערכתן

4. אבנר זבולוני הוא בעל הרכב המתואר באישום הראשון וגדי דיין הוא בעל הרכב המתואר באישום השני. הודעותיהם במשטרה הוגשו בהסכמה ומתוארים בהם מעשי ההתפרצות לרכב.

אבנר זבולוני מתאר כי מרכבו, שלא היה נעול, נגנבו כ- 5 צורות מפתחות שהיו בתוך נרתיק, פנקס, משקפיים וכמה מצתים. הוא בעל מצלמות האבטחה ותיאר כי בסרטון המצלמה רואים את הבחורה נכנסת לרכב, נשאת בו כמה דקות, מראה לשותף שלה שהיא מצאה משהו ומנקה את הידית מטביעות אצבע. מאחר וידע כי מדובר באורחים של גדעון אמיגה ניגש לשוחח איתו וקיבל את ממנו את מספר הטלפון של הנאשם. הוא שוחח עם הנאשם ואמר לו שאם יחזיר את הרכוש שנגנב לא יערב בזה משטרה, הנאשם אמר לו שיחזיר תוך חצי שעה, והוא סבור כי הנאשם היה ליד הבחורה שאמרה לו שהיא זרקה את המפתחות והפנקס מהחלון. הנאשם אמר לו עוד, כי את המשקפים נתנו לגדעון.

גדי דיין תיאר בהודעתו כי הרכב לא היה נעול, תא הכפפות היה פתוח וגם הדלת הימנית האחורית, לא נגנב דבר.

5. בהודעתו מיום 22.6.16 במשטרה טען הנאשם כי הוא מכיר את ירדנה מזה מספר שנים, הקשר ביניהם חודש עם שחרורו מבית הסוהר והם מבילים זמן רב ביחד. ביום חמישי שלפני האירוע ישנו ביחד על הדשא ליד ביתו, ובשישי ישנו אצל גדעון. בהמשך אמר שישנו אצל גדעון חמישי-שישי-שבת. ביום שישי בערב יצא עם ירדנה מביתו של גדעון לקנות סיגריות בתחנת הדלק וחזר סמוך לשעה 21:00. לאחר שחזרו גדעון נתן לה 10 כדורי קלונקס ובהמשך עוד 10 כדורים והשלושה עלו על יצועם. לאחר מכן ירדנה ביקשה לעשן ורצתה להתאווור והם ישבו יחד על מדרגות הבית. היא אמרה שהיא הולכת לרגע והוא חשב שניגשת לעשות את צרכיה. כשלא שבה ניגש לחפש אותה וראה כי היא יושבת בתוך מרצדס לבנה. הוא קרא לה ממרחק שתצא משם והיא אמרה לו רגע, הוא איים עליה וקרא לה בקול, היא יצאה מהרכב וניגשה אליו עם ארנק ואמרה "שתוק אתה לא יודע מה יש פה". היא חשבה שהארנק גדוש בכסף מאחר וגדעון אמר לה שהשכן שלו שעמו הוא מסוכסך שומר כסף ברכב. לשאלה מה ירדנה גנבה מרכב המרצדס השיב כי לפי מה ששמע מבעל הרכב שהתקשר אליו- מפתחות ארנק ומשקפיים שהיא נתנה לגדעון. בסוף ההודעה אמר הנאשם כי רק לאחר שהתרחש אירוע זה השניים נכנסו לביתו של גדעון ושכבו לישון. בהודעה נוספת מיום 24.6.15 אמר הנאשם כי הוא לא נגע בשום רכב וברגע שירדנה נגעה ברכב הוא סימן לה שתצא ושהוא הולך ואכן הלך ועזב אותה. הוא לא יודע מה היא לקחה או לא לקחה. לנאשם הוצג סרטון 1868 והוא אמר כי רואה את עצמו ואת ירדנה הולכים ברחוב, היא חוזרת אחורה והוא אומר לה אל תגעי באוטו, היא פותחת בידיה

דלת של אוטו לבן שנראה כמו מרצדס, הוא אומר שלא תיגע בכלום ואם נוגעת הוא הולך ואכן הוא הלך ועזב אותה. כאשר הוצג לו סרטון מספר 1869 תיאר הנאשם כי הוא רואה את עצמו מחזיק את תיקה של ירדנה הולך מלפניה מבלי שרואה מה עושה, היא פותחת דלת של טנדר לבן ומשאירה אותה פתוחה. בהמשך היא חוזרת ונכנסת לאוטו והוא עצמו אינו נראה בסרטון. בהמשך הוא נראה מגיע אליה ואומר לה תצאי מהאוטו מהר, אני הולך והיא לא רצתה לצאת והוא הלך. בהמשך היא הגיעה לביתו של גדעון. הנאשם הכחיש בהודעתו כי היה שותף של ירדנה וטען כי ניסה להגן עליה וברגע שראה את מעשיה ברח ממנה כדי לא להיות שותף. לטענתו, לאחר אירועים אלה, שהיו היחידים באותו הלילה, הלכו לישון. בהמשך מתאר הנאשם כי משך אותה מהרכב השני שאליו פרצה. לדבריו הוא זוכר שהיא נתנה לגדעון את המשקפיים, שלל הפריצה, והוא עצמו ראה אותה זורקת את המפתחות מהחלון, אם כי מספר שורות קודם לכן אמר, שכאשר התקשר אליו השכן הוא שאל את ירדה איפה הדברים שלו והיא אמרה לו שאת המפתחות היא זרקה מהחלון ואת המשקפים נתנה לגדעון.

6. השוטר יהונתן שמסיאן משרת כטכנאי מעקב טכני במשטרת ישראל ובין יתר תפקידיו הורדת סרטי מצלמות בשטח. באמצעותו ביקשה התביעה להגיש תיעוד מצולם של סרטוני מצלמות אבטחה של המתלונן. העד תיאר בעדותו כי הגיע למקום האירוע, צפה בסרטוני מצלמות האבטחה אצל המתלונן, בדק שהשעה במצלמות מכוונת, העתיק את הקבצים על התקן זיכרון נייד וניסה לפתוח אותם באמצעות מחשב נייד שנשא עמו. משנוכח לדעת כי הקבצים אינם נפתחים, גם לאחר שהתייעץ בעניין עם טכנאי אחר, ועל מנת לא לאבד את הראיה, הפעיל את הסרטונים על המסך של בעל הבית, את הנראה על המסך צילם באמצעות הטלפון הסלולארי האישי שלו, וכשהגיע למשרד צרב אותם על תקליטור. העד העיד כי לא ערך את הסרטונים אלא העביר אותם כמו שהם לחקירות. לדבריו צילם רק את אותם קטעים במצלמות האבטחה שבהם התרחש דבר מה, ולא צילם סרטונים שבהם לא מתרחש דבר ולא נראה איש. העד צפה בסרטונים במהלך עדותו ואישר כי מה שהוא רואה זה מה שצילם באמצעות מכשיר הטלפון שלו. עדותו של השוטר מהימנה בעיני, הוא השתדל להשיב בצורה עניינית ומפורטת על כל השאלות שנשאל בחקירה נגדית, ולא מצאתי בה כל פגם שמונע קביעת ממצאים על פיה.

7. ההגנה חלקה על קבילות התקליטור שעליו נצרכו הסרטונים המתעדים את האירוע. בהחלטתי שניתנה ביום 12.7.16 קיבלתי את התקליטור כראייה ונימקתי ההחלטה בקצרה, ולהלן תפורט ההנמקה במלואה;

8. שאלת קבילות התקליטור נבחנת בשני היבטים. ההיבט הראשון נובע מן העובדה כי התקליטור הוא למעשה תיעוד מצולם של סרטון מצלמות האבטחה אשר צולם בידי השוטר ויש לבחון האם הקלטה זו עומדת בתנאי הקבילות שנקבעו בפסיקה ביחס לתיעוד מוקלט. ההיבט השני נובע מן העובדה, כי לא הובאה בפני בית המשפט הראיה הטובה ביותר, שהיא סרטון מצלמות האבטחה עצמו.

9. קבילותם של צילומי הוידאו שנערכו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של השוטר נבחנת על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך כך- מבחן הקבילות הטכני, ומבחן הקבילות המהותי (ראו ע"פ 869/81 מוחמד שניר ואח' נ' מדינת ישראל פ"ד לח(4) 169, וכן י. קדמי על הראיות חלק שלישי עמ' 1322-1320).

מקובלת עלי עדות השוטר, לפיה כל אחד מהסרטונים צולם על ידו באמצעות לחיצה על מקש play בטלפון הנייד (מובן כי העד התכוון ל-record) ולחיצה על מקש stop בסיום הקלטת אותו מקטע, מבלי שנערכו על ידו לאחר מכן שינויים כלשהם בסרטון שצולם. העד שלל את האפשרות כי ההקלטות הופרעו באמצעות שיחות טלפון שהתקבלו תוך כדי ההקלטה. מדובר בפעולת הקלטה פשוטה ושגרתית אשר נפוצה בקרב הציבור הרחב של משתמשי הטלפונים "החכמים", אינה דורשת הכשרה טכנית מיוחדת, ומהלכה הוא בגדר ידיעה שיפוטית. התבוננות בסרטונים אף מביאה למסקנה כי מדובר בהקלטות רציפות ללא קיטועים או מעברים חדים היכולים ללמד על כך שהסרטונים נערכו. משכך, ההקלטה עומדת בדרישות הקבילות הטכנית שכן היא משקפת בצורה נאמנה את אשר התרחש. ההקלטה עומדת אף בדרישות הקבילות המהותית שכן היא מהווה תיעוד חזותי בלבד למעשים שבוצעו ברשות הרבים ונקלטו באמצעות מצלמות האבטחה של המתלונן אותם הוא מסר מרצונו החופשי למשטרה.

10. ההיבט הנוסף של הקבילות מתייחס לעובדה שאין עליה מחלוקת והיא, כי הראייה הטובה ביותר - מצלמת האבטחה של המתלונן, לא הובאה לבית המשפט. בהקשר זה יש להתייחס לעדותו של השוטר שמסיאן לפיה בדק את מצלמות האבטחה ווידא שהשעה המופיעה בהן תקינה. עוד יש להתייחס לכך כי בתשובה לאישום, הגם שב"כ הנאשם נשאלה מהי מהות הטענה כנגד קבילות התקליטור, לא נטענה כל טענה קונקרטית ביחס לכך שהסרטונים אינם מתעדים נאמנה את האירוע.

פסיקת בית המשפט העליון הכירה לאורך השנים בחריגים המאפשרים קבילות ראיות שהן העתק של הראיה המקורית, אם בית המשפט השתכנע כי ההעתק משקף נאמנה את המקור, כמאמרו של כב' השופט חשין בע"א 6205/98 מייקל סקוט אונגר ואח' נ' דניאל עופר ואח', פ"ד נה(5) 71:

**"החריגים וחריגי־החריגים שנערמו עליו התישו את כוחו של הכלל וכיום מוכר
הוא לנו ככלל המציץ אלינו מבין חרכי החריגים. אכן, יש יסוד לסברה כי כיום
מספק עצמו הכלל בדרישה כי בעל־דין ייתן טעם ראוי לאי־הצגתו של המסמך
המקורי".**

במקרה דנן הובהר, כי הבאת הראייה המקורית הייתה כרוכה בתפיסת מצלמות האבטחה של המתלונן לתקופה העולה על שנה תמימה מרגע קרות האירוע ועד שמיעת הראיות. מדובר בפגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין של המתלונן, אשר ממילא נפגע רכושו כתוצאה מביצוע העבירות. דומה כי גם המאשימה הבינה זאת, שכן מלכתחילה לא הייתה כוונה להביא כראייה לבית המשפט את המצלמות עצמן, אלא רק להעתיק את הסרטונים על התקן זיכרון שיוגש כראיה משנית. כפי שעולה מתוך עדות השוטר, הקבצים שהועתקו מצויים בידי המאשימה, ומן הסתם עמדה להגנה האפשרות לבחון אותם.

משעה שלא נתפסו המצלמות עצמן ולא עלה בידו של חוקר מחשב מיומן לפתוח את אותם קבצים שהועתקו, עומד לפני טעם ראוי לאי הצגת הראייה המקורית וקבלת הראיה המשנית שצולמה באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של השוטר.

11. מתוך חמשת הסרטונים שנצרכו על התקליטור ישנם שלושה שהם רלבנטיים לאירועים המתוארים בכתב

האישום:

א. בסרטון 1866 נראים הנאשם וירדנה בשעה 23:25:50 כשהם צועדים זה לצד זה ברחוב, חולפים ליד רכב השברולט, הנאשם לבוש חולצה לבנה ומחזיק על כתפו תיק צד, וירדנה מחזיקה שקית. מאחוריהם צועד אדם נוסף.

ב. בסרטון 1868 נראים הנאשם וירדנה בשעה 23:26:02 כשהם צועדים זה לצד זה ברחוב וחולפים ליד רכב המרצדס. על פי זווית הצילום והסבריו של עד התביעה, ניתן להבין כי מדובר במצלמה אחרת הקולטת את המשך הרחוב שבו צעדו ירדנה והנאשם כפי שצולם בסרטון 1866. ירדנה המצויה במרחק של כשני צעדים מאחורי הנאשם, נוגעת בדלת המרצדס וממשיכה לצעוד בסמוך לנאשם, והם נעלמים מן המסך למספר שניות. כעבור מספר שניות נוספות ירדנה חוזרת לבדה לכיוון הרכב, ללא השקית, היא נראית אומרת דבר מה לכיוון שאליו צעד הנאשם, אשר אינו נראה על מסך. ירדנה נכנסת לתוך הרכב ושוהה שם מספר דקות. אדם לבוש חולצה לבנה נראה עומד על המדרכה במרחק של כשתי מכוניות מהרכב שאליו פרצה ירדנה בשעה 23:29:40 ומתחיל לפסוע במורד הרחוב (כשהוא מתרחק מן המצלמה עד שנעלם לגמרי). בשעה 23:30:12 נראה הנאשם כשהוא צועד על הכביש עולה במעלה הרחוב לכיוון הרכב שאליו פרצה ירדנה (מתקרב למצלמה). בשעה 23:30:36 הנאשם הולך על הכביש במרחק מכונית אחת מהמכונית בה נמצאת ירדנה, ובאותו רגע היא נראית יוצאת מן הרכב. הנאשם עולה על המדרכה, ירדנה מראה לו דבר מה, והם ממשיכים ללכת זה לצד זה בכיוון ההפוך לכיוון ממנו הגיעו בתחילת הסרטון. הנאשם אוחז בידו שקית.

ג. בסרטון 1869 נראים הנאשם וירדנה חוזרים לכיוון ממנו הגיעו וחולפים שוב בסמוך לרכב השברולט. על פי כיוון הצילום ועדות השוטר בבית המשפט, ניתן להסיק כי מדובר באותה מצלמה בה צולם סרטון 1866. בשעה 23:31:12 נראית ירדנה פותחת קמעא את הדלת האחורית של רכב השברולט, בעוד הנאשם ממשיך לצעוד קדימה. ירדנה מותירה את הדלת פתוחה וצועדת אף היא קדימה. הנאשם נעמד בסמוך לבניין הנמצא במרחק מכונית אחת מרכב השברולט, ובאותו שלב המצלמה קולטת רק את השקית שמחזיק בידו. כעבור שניות ספורות ירדנה מצטרפת אליו והם נראים עומדים בסמוך לבניין. כעבור מספר שניות השניים נעלמים מעין המצלמה למשך כ- 50 שניות. בשעה 23:32:37 נראית ירדנה חוזרת מכיוון הבניין לכיוון רכב השברולט, סוגרת את הדלת האחורית, פותחת את הדלת הקדמית ונכנסת אל תוך הרכב. בקצה המסך, סמוך לבניין, ניתן להבחין בחלק מגופו של הנאשם, עלפי המכנסים השחורים והחולצה הלבנה שלבש, אותו אדם ממשיך לזוז בהמשך הסרט וניתן לראות בברור כי מדובר בנאשם. בשעה 23:33:25 נראית ירדנה כשהיא מוציאה את ידה מתוך הרכב כשהיא אוחזת חפץ שחור הנראה כארנק ומנופפת עמו בידה כמי שמראה אותו לנאשם שעומד בסמוך לבניין. בשעה 23:33:46 נראה הנאשם כשהוא פוסע מהמקום שבו עמד לכיוון פנים המדרכה הלוך ושוב, באופן שבו הוא יכול להבחין ומבחין במעשיה של ירדנה. בשעה 23:34:29 הנאשם מתקרב בהליכה הנראית שפופה מעט לכיוון הרכב כשבידו השקית והתיק, ניגש לירדנה ונוגע בה בידה, היא מראה לו דבר מה שכלל הנראה מצאה ברכב והוא חוזר לכיוון הבניין עד שנעלם מעין המצלמה. ירדנה יוצאת מן הרכב כשבידה הרכוש הגנוב, מנגבת

באמצעות הבגד שלבשה מקומות שנגעה בהם, יוצאת מן הרכב והולכת לכיוון הבניין שאליו פנה הנאשם כחצי דקה קודם לכן.

12. אשר למשקלם של הסרטונים, נתתי דעתי לעובדה כי מדובר בחלקים בלבד מתוך כלל סרטוני מצלמות האבטחה כפי שצולמו בליל האירוע. עם זאת שוכנעתי, הן על בסיס עדות השוטר, הן מתוך הערכת אמרתי של הנאשם, כי כל החלקים הרלבנטיים לאירועים שנקלטו במצלמות האבטחה הוגשו כראייה ואין בסרטונים שהוצגו, ויותר מכך- בחומר שלא צולם ולא הוגש, כדי להוציא את הנראה מהקשרו. השוטר עצמו העיד בעדות מהימנה שצפה בסרטוני כל המצלמות בשעה הרלבנטית לאישום והעתיק מתוכם רק את אותם סרטונים שבהן נראית התרחשות כלשהי- אדם נראה על פני המסך או התרחשות אחרת. הנאשם התייחס לסרטונים בהודעתו במשטרה מיום 24.6.15 (ת/5). הנאשם אישר את שנצפה בסרטונים, לא אמר בשום שלב כי אלה אינם משקפים את המציאות או שהם חסרים חלקים נוספים שלא צולמו, ואף נתן לנראה בסרטונים פרשנות משלו. בכך יש כדי לתמוך במסקנה כי הנראה באותם סרטונים הוא תיעוד מדויק של המציאות. רק במהלך עדותו בבית המשפט טען הנאשם לראשונה כי הסרטונים נערכו וכי הושמטה מהם תמונה שבה הוא נראה מושך את ירדנה. כפי שיובהר בהמשך, עדותו הכבושה של הנאשם בעניין זה, אין בה כדי לגרוע מן המשקל המלא שיש להעניק לסרטונים.

13. הנאשם העיד להגנתו ועדותו בבית המשפט עוררה חוסר אמון. גרסתו אינה עולה בקנה אחד עם הנצפה בסרטונים המתעדים את האירועים בהם הוא נראה בחברת ירדנה כשהיא נכנסת לשני כלי רכב, בעוד שגרסתו של הנאשם בעדות ראשית מתייחסת לכניסתה של ירדנה לכלי רכב אחד בלבד, ולא לרכב הנוסף. בנוסף, גרסתו בבית המשפט סותרת פרטים מהותיים מהודעותיו במשטרה. כך, בבית המשפט אמר שאחרי שראה את ירדנה גונבת מהרכב חזר לבדו לביתו של גדעון והודיע לגדעון שהוא הולך לביתו והלך (עמ' 16 שורה 23) בעוד שבהודעתו במשטרה מתאר כי השניים חזרו לביתו של גדעון ונשארו לישון שם (ת/4 שורה 137, ת/5 שורה 54). כשהנאשם התבקש בחקירה נגדית לתת הסברים לסרטון שבו הוא נראה בחברת ירדנה וירדנה נכנסת לרכב, תיאר כי לאחר שירדנה ירדה מהרכב הם הלכו ביחד כפי שנראה בסרטון לכיוון הבית של גדעון, טענה הסותרת את דבריו בעדות ראשית לפיה עזב את המקום לבדו. כשעומת עם סתירות בין עדותו בבית המשפט להודעותיו במשטרה שהוגשו בהסכמה, אמר כי השוטר שכתב את ההודעות שיקר וכי מה שכתוב בהודעות הוא שקר (עמ' 19).

גם הודעותיו של הנאשם במשטרה, אשר כאמור הוגשו בהסכמה, סותרות האחת את השנייה- בעוד שבת/4 אמר כי ירדנה הראתה לו שגנבה ארנק, בת/5 אומר שלא יודע מה היא גנבה. אמרתו של הנאשם בת/5 שורה 83 לפיה ראה את ירדנה זורקת את המפתחות הגנובים מחלון דירתו של גדעון סותרת דברים אחרים שאמר באותה הודעה לפיהם ירדנה סיפרה לו שזרקה את המפתחות (ת/5 שורה 77), סותרת את עדותו בבית המשפט (עמ' 22 שורה 10) וסותרת גם את אמרתו של הנאשם לשוטר שעצר אותו כפי שמתועדת בדו"ח הפעולה ת/9. כאשר הוצגו לנאשם הסרטונים בחקירה נגדית והוא התבקש לתת הסבר לנראה בהם נתן הסברים דחוקים ובלתי מהימנים, שאינם עולים בקנה אחד עם הנראה בסרטונים ואף לא עם דברים שאמר בעדות בחקירה ראשית. תשובותיו השתנו תוך כדי התקדמות החקירה וניכר היה כי הוא מנסה להתאים את טענותיו למציאות שהוצגה בפניו ולא לתאר את שאירע באמת.

14. ירדנה יפרח הוזמנה כעדת הגנה, אך בסופו של יום העידה עדות שעומדת לחובתו של הנאשם. היא תיארה בעדותה את הקשר המורכב שלה עם הנאשם והתלות שלה בו בתקופות קשות של שימוש בסמים. לדבריה, הנאשם הוא שהציע לה לגנוב את הארנק מתוך הרכב הראשון כשהפנה את תשומת ליבה לקיומו של אותו ארנק ברכב והיא הבינה מיד את כוונתו מאחר ומדובר "בקודים של שני אנשים עם סמים". היא נכנסה לרכב וגנבה את הארנק. העדה אמרה כי המשיכה ופרצה לרכב השני והנאשם מצא לעצמו בזמן זה מסתור בתוך מתקן של פחי אשפה. כשפרצה לרכב הנוסף אחד השכנים יצא ושאל למעשיה והיא דיברה איתו ואמרה שהיא מצטערת, והשכן החליט לוותר לה. העדה עמדה על כך שהיא והנאשם היו שותפים לכל דבר ועניין במעשי הפריצה לכלי הרכב. לצד עדותה של ירדנה הוגשה הודעתה במשטרה, שבה נמנעה מלהשיב לשאלות בצורה עניינית ולא מסרה גרסה כפי שמסרה בבית המשפט. העדה טענה כי לא מסרה את הדברים במשטרה מאחר והייתה בלחץ נפשי ומאחר והנאשם אמר לה שלא חשוב מה יקרה, עליה לספר במשטרה על סטיות מיניות של החבר שאצלו התארחו כדי "לצאת מזה". לדבריה הייתה לחוצה ומפוחדת ורצתה גם להגן על הנאשם, וכי היום היא "במקום אחר", כלשונה. הסבר זה ניתן לקבלו לנוכח הדברים שאמרה העדה בהודעתה, אך הגם שעדותה בבית המשפט עשתה רושם אמין, יש לנהוג בה זהירות מיוחדת לנוכח העובדה הבולטת לעין, שבלבה של העדה כעס רב מאד על הנאשם, והיא תולה בו חלק מהאשמה למצבה. היחסים המעוררים בין השניים ניכרו גם במהלך עדותה, כאשר הנאשם קרא לעברה קריאות גנאי, והיא השיבה לו קריאות גנאי והאשמות משל עצמה.

15. להשלמת התמונה יצוין, כי ירדנה הורשעה בכתב אישום מתוקן בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב ופריצה לרכב בגין אותם אירועים שבהם מואשם הנאשם, וכתב האישום המתוקן שהוגש נגדה דומה במידה רבה לכתב האישום שהוגש נגד הנאשם. ירדנה נשפטה ל- 9 חודשי מאסר בפועל, הופעלו מאסרים מותנים שהיו תלויים נגדה וכן נגזרו עליה עונשי מאסר על תנאי.

16. גדעון אמיגה אמר בהודעתו כי אירח את הנאשם וירדנה בשבת מאחר ולא היה להם היכן לעשות את השבת. הוא עצמו לא היה עד לאירועי ההתפרצות שאירעו ביום שישי, אך ביום ראשון, לאחר שעזבו את ביתו, שכנו שרכבו נפרץ פנה אליו ואמר שבחור ובחורה שהתארחו אצלו, נראו גונבים מרכבו של השכן. גדעון נתן למתלונן את מספר הטלפון של הנאשם כדי שיאתר אותו והמתלונן שוחח עם הנאשם. גדעון הכחיש בהודעתו את טענת הנאשם לפיה הוא אמר לירדנה כי השכן שעמו הוא מסוכסך שומר חבילות של כסף ברכבו וכי אם תצליח להיכנס לרכב היא "מסודרת". גדעון הכחיש עוד את טענת הנאשם כי ירדנה נתנה לו משקפי שמש שגנבה. עדותו אין בה כדי להוסיף או להאיר איזה מהנקודות השנויות במחלוקת.

דין

17. מתוך מכלול הראיות שהוצגו עולה, כי שני כלי רכב המתוארים בכתב האישום נפרצו על ידי ירדנה ביום 19.6.15, ומאחד מהם אף נגנב רכוש כמתואר בכתב האישום.

18. הנאשם נצפה בסרטוני מצלמות האבטחה המתעדים את האירועים כשהוא בחברת ירדנה או בקרבת

מקום. הגם שהנאשם לא נכנס בעצמו לאף אחד מכלי הרכב, מתוך הסרטונים עולה בברור המסקנה כי הוא שותף לביצוע העבירות, וכי תפקידו היה לתצפת ולאבטח את מעשיה של ירדנה. כאשר ירדנה יצאה מרכב המרצדס היא הראתה לנאשם דבר מה. תוך כדי שהותה ברכב השברולט, שוב נופפה בידה והראתה לנאשם חפץ כלשהו. מעשים אלה תמוכים במסקנה כי השניים היו במקום כשותפים לעבירה המקיימים ביניהם שיח הנוגע לביצוע העבירה תוך כדי ביצוע.

19. בסרטון המתעד את ההתפרצות לרכב השברולט נראה הנאשם כעומד בקרבת מקום ממשית לרכב, במקום שממנו לא ניתן שלא להבחין במעשיה של ירדנה. הנאשם אינם נראה כמי שמנסה למנוע ממנה לבצע את העבירה אלא כמי שמאבטח את ביצועה.

20. גרסתו של הנאשם כבושה ובלתי מהימנה עדי כדי שקרים של ממש יש בה כדי לתמוך גם כן בראיות המבססות את אשמתו.

21. לעדותה של ירדנה בדבר חלקו ומידת מעורבותו של הנאשם ניתן אמנם משקל נמוך, אך גם עדות זו, על פי המשקל שהוענק לה, יש בה כדי לחזק את הראיות המוכיחות את אשמתו של הנאשם בביצוע העבירות יחד עם ירדנה מעבר לספק סביר.

22. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בשתי עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה היום, ג' אלול תשע"ו, 06 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים